

Ramat creuant la línia del TGV gràcies a un pas dispostat per a l'activitat tradicional.

DOLORS GIBERT

La con paisatg

rectivitat social, ística i ecològica a les terres de Girona

ÉS DE TOTHOM CONEGUT que a hores d'ara les comarques gironines viuen uns canvis especialment rellevants. S'hi donen, alhora, un creixement progressiu en matèria urbanística i industrial i un desplegament intensiu d'infraestructures bàsiques de comunicació.

Els efectes conjunts d'aquesta dinàmica o realitat, però, no haurien d'anar deslligats d'una acurada atenció envers la naturalesa fràgil d'un territori tan petit però que concentra una diversitat paisatgística tan excepcional i reconeguda. Efectivament, el consum excessiu de sòl, especialment acusat a les planes i als fons de les valls, combinat amb la barrera física que es genera dins els àmbits rústics, està accelerant un procés d'aïllament infranquejable dels valuosos espais naturals de què disposem.

És per això que en aquestes pàgines s'intenta oferir una visió actualitzada d'alguns coneixements i esforços que s'estan esmerçant, des de diferents responsabilitats i polítiques, per evitar tant l'esgotament inapropiat del sòl com la fragmentació irreversible d'aquest nostre petit territori.

El nostre ànim és suscitar noves consciències i compromisos sobre la necessitat de compatibilitzar aquest creixement que ineludiblement vivim amb el manteniment d'uns espais físics, coneguts com a connectors, que resulten essencials tant per al desenvolupament del lleure i de la imprescindible activitat tradicional com per al manteniment dels valors paisatgístics i el normal funcionament dels sistemes naturals.

Ens hi va, de ben segur, la salut de la mateixa identitat gironina i bona part de la qualitat de vida que, gràcies precisament al potencial d'aquest paisatge que ens envolta, hem anat assolint.